

NGUỒN SỐNG

Mathiơ 3:13-17. Cg.c16

¹⁶ Vừa khi chịu phép báp têm rồi, Đức Chúa Jêsu ra khỏi nước; bỗng chúc các từng trời mở ra, Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời ngự xuống như chim bồ câu, đậu trên Ngài.

Ai cũng khao khát một đời sống sung mãn trong Đức Thánh Linh. Thì đây là bài học giúp ích cho chúng ta.

Người ta thích chọn theo tôn giáo có tự do

Một thiếu nữ đã đính hôn, gặp Thầy giáo hỏi:

- Anh chàng ấy có đẹp trai không? Thưa không! Anh ấy xấu như ma.
 - Anh ấy có nhiều tiền không! Thưa đúng, nhưng rất keo kiệt.
 - Như thế chắc anh ấy có tánh tốt lắm? Thưa không, anh ta nghiện rượu.
 - Tôi thật không hiểu! Thế thì tại sao cô lại chọn anh ấy làm chồng?
 - Thưa chỉ vì công việc, anh ta là "viên tiếp thị sản phẩm của một công ty lớn" nên ít có khi nào ở nhà!
- Điều con thích nhất là có chồng mà vẫn sống thoải mái như chưa có chồng.

Chúa Giêxu ban nguồn sống, bạn đã ở trong Chúa Giêxu, và đây là 3 bước để Nguồn sống Chúa vào tâm hồn bạn.

I. NGUỒN SỐNG TỪ LÒNG TÌNH NGUYỆN.

1. Sự vâng phục có giá trị vì bắt nguồn từ lòng tình nguyện.

(một đôi nam nữ đến với nhau vì có sự bắt buộc nào đó của đôi phương đều là một sự xấu hổ và vi phạm).

- Đức Chúa Trời đã không dựng nên con người như chiếc máy thờ phượng và hầu việc Ngài.
- Kể cả sau khi chúng ta tin nhận Chúa Giêxu làm Cứu Chúa mình, thì sự tái tạo xảy ra cũng tương ứng với sự tình nguyện đáp ứng của người tin với Chúa đến mức độ nào.

2. Giá trị sự tình nguyện vâng phục của Chúa Giêxu.

¹³ Khi ấy, Đức Chúa Jêsu từ xứ Ga-li-lê đến cùng Giăng tại sông Giô-đanh, đăng chiu người làm phép báp-têm.

Những chữ: từ xứ Galilê...đến cùng...đăng chiu. Hãy nghĩ đến Chúa đi từ Galilê miền bắc qua Samari và vào miền nam xứ Giu đê, để chịu Giăng làm báp têm. Ngài đi bằng gì? Đi bộ, thuyền, ngựa. Nếu ngày nay...Đó là một sự tình nguyện có bằng chứng. Ngài đã đi qua suốt con đường Ngài sẽ đi qua trong chức vụ, cho đến Thập tự giá.

Gi 10:18 ¹⁸ Chẳng có ai cất sự sống ta đi, nhưng tự ta phó cho;
Phi 2:7,8 ⁷ chính Ngài đã tự bỏ mình đi, lấy hình tôi tớ và trở nên giống như loài người; ⁸ Ngài đã hiện ra như một người, tự hạ mình xuống, vâng phục cho đến chết, thậm chí chết trên cây thập tự.

Người ta nói rằng: “tuyệt đỉnh của tình yêu Đức Chúa Trời tại thập tự giá”. Vâng điều đó đúng. Nhưng đó là tuyệt đỉnh của phần việc mà con người thấy được. Song, “tuyệt đỉnh trong phần việc được Đức Chúa Trời chấp nhận là lúc lời cầu nguyện của Chúa Giêxu trong vườn Ghết-sê-manê”: Mat 26:39 ³⁹ Rồi Ngài bước tới một ít, sấp mặt xuống đất mà cầu nguyện rằng: Cha ơi! Nếu có thể được, xin cho chén này lìa khỏi Con! Song không theo ý muốn Con, mà theo ý muốn Cha.

Nếu Chúa Giêxu không vâng phục cách tình nguyện, thì sự chết của Ngài trên thập tự có giá trị chuộc tội không?

3. Hãy Thờ phượng - Dâng hiến - Hầu việc trong tình nguyện.

Các con về thăm mẹ thấy có gói quà trên bàn, sau đó cả 10 con đều có quà cho mẹ. Bà buồn, vì không biết những món quà này đến vì lý do gì? Như vậy, giá trị không ở giá trị mà ở tấm lòng của người khi ban tặng.

Là tấm lòng thật sự trong hầu việc. IS 28:9 ⁹ Còn người, là Sa-lô-môn, con trai ta, hãy nhận biết Đức Chúa Trời của cha, hết lòng vui ý mà phục sự Ngài; vì Đức Giê-hô-va dò xét tấm lòng, và phân biệt các ý tưởng. Nếu con tìm kiếm Ngài, Ngài sẽ cho con gặp; nhưng nếu con lìa bỏ Ngài, ắt Ngài sẽ từ bỏ con đời đời. Sự tình nguyện hết lòng với Chúa - vì Chúa trong sự phục sự Chúa, bạn sẽ gặp được Chúa nguồn sống.

II. NGUỒN SỐNG TỪ LÒNG THUẬN PHỤC.

Nói đến “thuận phục uy quyền” nghe lớn lao, nhưng thật ra là chữ “Định luật.” để duy trì và tăng trưởng. - Thế giới vật chất gọi là định luật thiên nhiên, - trong thế giới loài người gọi là chính quyền, - trong Hội thánh thì gọi là Giáo quyền. - trong thân thể có định luật tuần hoàn. - trong tâm hồn có định luật thuộc linh. Chúa dùng các định luật này để duy trì và tăng trưởng. Khi định luật bị thay đổi - trong thế giới vật chất gọi là thiên tai, - trong thế giới con người là chiến tranh, - trong Hội thánh gọi là chia rẽ, - trong thân thể gọi là bệnh tật, - trong tâm hồn gọi là sa ngã.

1. Sự thuận phục của Chúa Giêxu khi đến với Giăng Báp-tít.

¹⁴ Song Giăng từ chối mà rằng: Chính tôi cần phải chiu Ngài làm phép báp-têm, mà Ngài lại trở đến cùng tôi sao! ¹⁵ Bấy giờ cứ làm đi, vì chúng ta nên làm cho trọn mọi việc công bình như vậy. Giăng bèn vâng lời Ngài.

+ Có hai sự thuận phục ở đây: 1. a. Sự thuận phục của Chúa Giêxu: Ngài vâng phục Đức Chúa Cha chịu báp têm. b. Ngài thuận phục ủy quyền đã ban cho Giăng để chịu báp têm. 2. Sự thuận phục của Giăng: khi chưa hiểu thì ông từ chối, nhưng Chúa giải thích và ông vâng lời.

Hãy nghĩ đến hình ảnh Chúa Giêxu đi đến cùng Giăng Báp-tít, nhờ làm Báp têm cho, và Ngài đi từ từ xuống nước đến trước mặt Giăng

Báp tít, Giăng đặt tay lên mình Ngài và chìm xuống nước, và nâng Ngài từ nước lên. Thật khó có thể hình dung một hình ảnh gương mẫu của thuận phục uy quyền mà Đức Chúa Trời đã đặt để hơn thế. Chúa Giêxu đến với Giăng không vì ông trở hơn, mà vì chức vụ của Giăng được Đức Chúa Trời giao cho.

- Chúa Giêxu trong lòng Mari, khiến cho Giăng Báp tít khi còn trong lòng mẹ được đầy đầy Đức Thánh Linh. (Luca 1:15,41). Nhưng, sự thuận phục chức vụ của Giăng, Chúa Giêxu được đầy đầy Đức Thánh Linh. Mathio 3:16. Sự đầy Đức Thánh Linh xảy ra sau khi thuận phục uy quyền của người được Đức Chúa Trời sai đến.

2. Sự thuận phục không tùy thuộc vào người được ủy quyền. c13

Điều quan trọng hơn là người đó có được Chúa ủy quyền hay không.

- *Chúa sai Anania đến đặt tay trên mình Saulơ.* Anania là ai, và Saulơ là ai? - Anania Kinh thánh chỉ ghi tên ông một lần, làm một việc. - Saulơ là ai? một người thông minh, tài giỏi, địa vị. Saulơ để cho Anania đặt tay lên mình cầu nguyện. Công 9:17 ¹⁷ *A-na-nia bèn đi, vào nhà, rồi đặt tay trên mình Sau-lơ mà nói rằng: Hỡi anh Sau-lơ, Chúa là Jêsus nầy, đã hiện ra cùng anh trên con đường anh đi tới đây, đã sai tôi đến, hầu cho anh được sáng mắt lại và đầy Đức Thánh Linh.*

- *Dấu hiệu đã chạm vào Uy quyền Chúa trước.* Điều gì đã thay đổi Saulơ? Nếu Saulơ gặp Anania trước khi gặp Chúa trên con đường Đamách? Saulơ thuận phục ủy quyền bởi vì ông đã gặp Đấng Uy quyền. Uy quyền của Anania đến bởi Đấng sai ông đến. Thuận phục uy quyền không có nghĩa là bị khuất phục bởi một con người, mà là thuận phục Đấng ủy quyền và sai đến.

- Chỉ sau khi đã chạm đến uy quyền của Đức Chúa Trời, bước tiếp theo mới nhận ra và thuận phục các uy quyền được Chúa sai đến.

- *Sự vâng phục những gì hơn mình,* thật ra chưa phải là vâng phục uy quyền, song việc đó chỉ là sự tín nhiệm tri thức.

3. Sự vâng phục ủy quyền có nghĩa là vâng phục đạo lý.

Rô 6:17 ¹⁷ *Nhưng, tạ ơn Đức Chúa Trời, vì sau khi anh em làm tôi mọi tội lỗi, thì đã từ lòng vâng phục đạo lý là sự đã ban làm mục thước cho mình!*

Cần phân biệt: dùng lời Chúa dẫn dắt chân, hay dùng ý mình dẫn dắt? Dùng Kinh thánh chỉ ra điều phải làm đó là dẫn theo ý Chúa. Song *“sự hướng dẫn không có trung dẫn”* đó là ý riêng.

III. NGUỒN SỐNG TỪ THÁNH LỄ TRONG TÂM.

Sự vâng giữ các thánh lễ không có nghĩa là giữ nghi lễ, mà là kết quả thánh lễ trong tâm hồn sản sinh ra hành động trong đời sống.

+ Hãy để ý đến Thánh lễ Báp tít và các hiệu quả từ đó:

1. Lễ Báp tít thời Cựu ước, là lễ rửa của người bị ô ứ để được **“đem vào”** sau thời gian bị cách ly. (Lê 15:1-).

2. Lễ báp tít của Giăng Báp tít. Mat 3:11 ¹¹ *Về phần ta, ta lấy nước mà làm phép báp tít cho các người ăn năn; để được nhận lại và trở về cùng Đức Chúa Trời. Như báo trước. Luca 1:17 “Đem lòng Cha trở về cùng con cái, kẻ loạn nghịch đến sự khôn ngoan của người công bình”.*

3. Ý nghĩa Báp tít Chúa Giêxu.

Mat 3:15 *Đức Chúa Jêsus đáp rằng: ¹⁵ Bây giờ cứ làm đi, vì chúng ta nên làm cho trọn mọi việc công bình như vậy. Giăng bèn vâng lời Ngài.*

- *“mọi việc công bình”*, là nhắc đến sự tha thứ của Đức Chúa Trời có giá đã trả, chứ không phải chỉ dùng quyền để tha. Để tha thứ cho nhân loại cần có một sự chuyển giao tội lỗi qua Chúa Giêxu. Giăng Báp tít trong cương vị tiên tri và thầy tế lễ cuối cùng của thời đại Cựu ước thực hiện điều đó, khi đặt tay trên mình Chúa Giêxu, là Đấng mà ông gọi: *“Kìa, Chiên Con của Đức Chúa Trời, là Đấng cất tội lỗi thế gian đi”.* Lê 16:21 ²¹ *A-rôn sẽ nhận hai tay mình trên đầu con dê đực còn sống, xưng trên nó các gian ác và sự vi phạm, tức những tội lỗi của dân Y-sơ-ra-ên, và chất trên đầu nó, rồi nhờ một người chực sẵn việc này mà sai đuổi nó ra, thả vào đồng vắng.*

Hình ảnh này thật rõ, vì sau khi Chúa chịu Báp tít, Đức Thánh Linh giục Ngài đi vào đồng vắng để ứng nghiệm lời này.

4. Báp tít chúng ta ngày nay. Rô 6:4,10,11 ⁴ *Vậy chúng ta đã bị chôn với Ngài bởi phép báp-tít trong sự chết Ngài, hầu cho Đấng Christ nhờ vinh hiển của Cha được từ kẻ chết sống lại thế nào, thì chúng ta cũng sống trong đời mới thế ấy. ¹⁰ Vì nếu Ngài đã chết, ấy là chết cho tội lỗi một lần đủ cả; nhưng hiện nay Ngài sống, ấy là sống cho Đức Chúa Trời. ¹¹ Vậy anh em cũng hãy coi mình như chết về tội lỗi và như sống cho Đức Chúa Trời trong Đức Chúa Jêsus Christ.*

+ **Báp tít là:** - được *đem trở vào* - là *ăn năn* - là *đồng chết và đồng sống* với Chúa. Báp tít của Chúa Giêxu là *dấu hiệu chuyển nhận tội của nhân loại.* **Như vậy:** *Thánh lễ không phải là nghi lễ bên ngoài mà là sự biến chuyển trong lòng sau nghi lễ.* Ga 6:15 ¹⁵ *Vì điều yếu cần chẳng phải sự chịu cắt bì, hay là sự chẳng chịu cắt bì, bèn là trở nên người mới.*

Kết. Ba điều dẫn đến Nguồn sống: - Vâng phục Đức Chúa Trời cách tình nguyện. - Vâng phục Uy quyền từ Đạo lý được rao giảng. Giữ Thánh lễ bề trong tức là sự biến chuyển trong tâm hồn.